

پوخته یه کی به سوود بو که سیك تازه مسولمان بوویت

ئاماده کردن: محمد الشهري
وهرگیپان: ناوهندی پرواد بو وهرگیپان

المختصر المفید للمسلم الجدید - کردی سورانی

بیان الإسلام
Bayan AL-Islam

٢٠٨٤٩ / ١٤٤٥

١٤٤٥ هـ جمعـية الدعوة و الارشاد وتوعية الجاليات بالربوة ،

الشهري ، محمد

المختصر المفيد للمسلم الجديد - كردي سوراني. / محمد الشهري

١- ط . - . الرياض ، ١٤٤٥ هـ

٥٠ ص ؛ ١٤ × ٢١ سم

ردمك: ١-٨٨-٨٤١٧-٦٠٣-٩٧٨

١٤٤٥ / ٢٠٨٤٩

شركاء التنفيذ :

المحتوى الإسلامي

رواد التراجم

جمعية الربوة

بيان الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص

Tel : +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245-2836

www.islamiccontent.org

پوختہ کی بہ سوود بۆ کہ سیك تازہ مسولمان بوویت

ئامادہ کردن: محمد الشهري
وہرگیپان: ناوہندی رواد بۆ وہرگیپان
۲۰۲۰ – ۱۴۴۱

به ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

پیشه‌کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا
هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

أما بعد:

خوای گه‌وره ری‌زی له نه‌وه‌کانی ئاده‌م گرت و فەزل و ڕیز و پله‌وپایه‌ی
ئه‌وانی به‌رز‌کرده‌وه به‌سه‌ر زۆریک له دروست‌کراوه‌کانی، خوای گه‌وره
ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ واته: ﴿سویند به‌خودا، بی‌گومان
ری‌زمان له نه‌وه‌ی ئاده‌م گرت﴾. [الإسراء : ۷۰]. و خوای گه‌وره زی‌اتر
ری‌زلێلانی به‌م ئومه‌ته به‌خشی ئه‌ویش به‌ناردنی باشترین پی‌غه‌مبه‌ر
بۆیان که موحه‌مه‌ده -صلی الله علیه وسلم-، و خیرترین کتییی بۆیان
دابه‌زاند که قورئانی پی‌رۆزه، و پازی بوو به‌وه‌ی مه‌زنترین ئاین
شه‌ریعه‌تیا‌ن بێت که ئیسلامه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ
أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [آل عمران: ۱۱۰] واته:
﴿ئیه‌و (موسولمانان) باشترین گه‌لێک بوون بۆ خه‌لکی هین‌رابیته‌ی دی،
فه‌رمان ده‌ده‌ن به‌چاکه‌ و نه‌هی و جله‌و‌گیری ده‌که‌ن له‌ خراپه‌ و به‌روا
ده‌هینن به‌خودا ئه‌گه‌ر نامه‌داره‌کان (خاوه‌ن کتییه‌کان له‌جوله‌که
وگا‌وره‌کان) به‌روایان به‌ینایه‌ ئه‌وه‌ باشتر بوو بۆیان هه‌ندی‌ک له‌وان
به‌روادارن و (باوه‌ریان هیناوه‌ به‌ ئاینی ئیسلام) به‌لام زۆربه‌یان له‌ فه‌رمانی
خودا ده‌رچوون (فاسق بوون)﴾. [آل عمران : ۱۱۰]. و له‌ مه‌زنترین

نیعمه ته کانی خودا به سهر مروّقه وه ئه وه یه که هیدایه تی پییه خشیووه
 بو شوینکه وتن و پهیره وکردنی ئاینی ئیسلام، وجیگیربوون له سهری
 وکرده وه کردن به ئه حکام وشهریعه ته کانی ئه م ئاینه، وله ئه م کتیبه دا
 که له قه باره دا بچووه که به لام ناوه روّکه که ی گه لیک فراوانه؛ مسوّلمانی
 نوئ ئه و شتانه فیّر ده بیّت که ده بیّت ههر بیزانیّت به لام لیّره دا به
 شیوه یه کی پوخت که دیارترین شهریعه ته کانی ئه م ئاینه مه زنه ی بو
 روونده کاته وه، ئه گه ر تیی بگات وکرده وه ی پیبکات ئه واه ده رده چیت
 به ره و فیّر بوونی زانستی شهرعی وبه ده سته ئینانی زانستی زیاتر سه باره ت
 به ناسینی پهروه ردگار -سبحانه وتعالی- وپیغه مبه ره که ی (موحه مه د -
 صلی الله علیه وسلم-) وئاین وبه نامه ی ژیان (ئیسلام)، وبویه خودا
 ده په رستیّت به چاوړو شنی وزانسته وه، ودلی ئارام وجیگیر ده بیّت
 وئیمانی زیاد ده کات به هوّی په رستن وبه نزیک بوونه وه ی له پهروه ردگاری
 وشوینکه وتن سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-.

وداواکارم له خوی گه وه که هه موو وشه یه کی نیو ئه م کتیبه پیروژ
 وبه ره که تی تیدا بیّت، وبیّته هوّی سوود بو ئیسلام ومسوّلمانان، وبه
 دلسوژی وئیخلاصه وه بو په زامه ندی ئه و زاته مه زنه نووسرا بیّت،
 وپاداشتی بو هه موو مسوّلمانان بیّت ئه وانه ی زیندوون وئه وانه شی
 مردوون.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.

محمد الشیبة الشهري

۲ / ۱۱ / ۱۴۴۱ کۆچی

پهروه‌ردگارم (الله) یه

• خوی گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

واته: ﴿ئهی خه‌لکینه، په‌روه‌ردگارتان بپه‌رستن که ئیوه وئوه‌وانهی پیش ئیوه‌شی دروست کردوه به‌لکو به‌و په‌رستنه خوتان بپاریزن﴾. [البقرة: ۲۱].

• خوی گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ واته: ﴿(الله) ئه‌و زاته‌یه هیچ په‌رستراویک هه‌ق

وراست نییه که شایسته‌ی په‌رستن بیت جگه له ئه‌و﴾ [الحشر: ۲۲].

• خوی گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ واته: ﴿هیچ شتیک

هاوشیوه‌ی خودا نییه وئوه بیسه‌ره -السمیع-ه و بینایه -البصیر-ه﴾ [الشوری: ۱۱].

• الله په‌روه‌ردگاری منه وپه‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیکه، پادشایه

(المالك)ه، خولقی‌نهره (الخالق)ه، رۆزیده‌ره (الرزاق)ه، وهه‌موو شتیک ئه‌و به‌رئوه‌ی ده‌بات.

• ته‌ن‌ها ئه‌و زاته مه‌زنه شایسته‌ی په‌رستنه، وهیچ په‌روه‌ردگاریک نییه

جگه له ئه‌و زاته، وهیچ په‌رستراویک هه‌ق وراست نییه که شایسته‌ی په‌رستن بیت جگه له ئه‌و زاته مه‌زن وپیرۆزه.

• خاوه‌نی ناوه جوانه‌کان وسیفه‌ته به‌رزه‌کانه که له قورئان وسونه‌تدا

جه‌ختی له‌سه‌ر کراوه‌ته‌وه، ناوه‌کانی خوی گه‌وره له ئه‌وپه‌ری که‌مالّ وجوانیدان، وهیچ شتیک وه‌کو ئه‌و زاته نییه و بیسه‌ره و بینایه.

له ناوه جوانه‌کانی خوی گه‌وره:

الرَّزَاقُ، الرَّحْمَنُ، الْقَدِيرُ، الْمَلِكُ، السَّمِيعُ، السَّلَامُ، الْبَصِيرُ، الْوَكِيلُ،
الْخَالِقُ، اللَّطِيفُ، الْكَافِي، الْغَفُورُ.

الرَّزَاقُ: واتا پرزۆیده، ئەو زاتەیه که دایینکردنی رزقی بۆ بەندهکان زامن
کردوو که بریتین له رزق بۆ لاشه ورزق بۆ دلهکان ورۆحهکان.

الرحمان: واتا میهره‌بان، ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و میهره‌بانی خودا زۆر
مه‌زنه و هه‌موو شتیکی گرتووته‌وه.

الْقَدِيرُ: واتا توانادار، خاوه‌نی ئه‌وپه‌ری توانایه که تووشی هیچ لاوازی
وکه موکورتی و بی‌زاری و ناره‌حه‌تی و هیلاک بوونیکی نابێت.

الْمَلِكُ: واتا پادشا، خاوه‌نی سیفه‌تی مه‌زنی و زالبوون و به‌رپۆه‌بردنه،
و هه‌موو شتیکی ئەو خاوه‌نیه‌تی و مولکی ئەوه؛ و ئەو به‌ ویستی خوێ
به‌رپۆه‌یان ده‌بات.

السَّمِيعُ: واتا بیسه‌ره، هه‌موو شتیکی ده‌بیستێت ئەوه‌ی ئاشکرایه
و ئەوه‌ی نه‌هێنیه.

السَّلَامُ: واتا سه‌لامه‌ته و به‌ریئه (دووهره) له هه‌موو که‌موکۆری و عه‌یب
وناکاملی و لاوازییه‌ک یان هه‌ر سیفه‌تیکی تر له سیفه‌ته‌کانی ناکاملی
و که‌موکورتی.

الْبَصِيرُ: واتا بینایه، و بینینی خوای گه‌وره هه‌موو شتیکی گرتووته‌وه
ئه‌گه‌ر چیش شته‌که وورد و بچووک بێت، زانستیکی گشتگیری هه‌یه
سه‌باره‌ت به هه‌موو شتیکی ئەگه‌ر ئاشکرا یان شاراهه بێت.

الْوَكِيلُ: واتا سه‌ره‌شته‌یاری بوونه‌وه‌ره‌کان ده‌کات ورزق و پرۆزیان
پێده‌به‌خشێت، و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان جێبه‌جێده‌کات، و هه‌روه‌ها ئەوه‌ی
ئیمانداران داوای ده‌که‌ن و غه‌میان له هیدایه‌تدان و جیگیربوون له سه‌ر
رێگای راست و کاروباری ژیان و پێداویستی و هه‌ر شتیکی تر؛ بۆیان ئاسان
ده‌کات و پێیان پێده‌به‌خشێت.

الخالق: واتا خولقینه، هه موو شتیك ئەو خولقاندوو یه تی به بیئ
ئەو هی له پێشتردا هیچ نمونه یه کیان هه بیئ.

اللطیف: واتا میهره بان - به سوژ و به زهیی، - ریز له بهنده کانی دهگریئ
وره حمیان پیده کات و ئەو هی داوای بکه ن پێیان ده به خشیئ.

الکافی: واتا هه موو پیداو یستییه کانی بهنده کانی جیبه جیده کات به پیی
پیویستییان، ئەگەر خودا پشتیوانی بهنده بیئ ئەوا بهنده پیویستی به
هیچ کهس و شتیکی تر نابییئ.

العفور: واتا لیخو شبووه، که بهنده کانی ده پاریزییئ له شه ر و خراپه ی
تاوانه کانیان، و به هو ی کردنی تاوانه وه سزایان نادات ئەگەر تهوبه بکه ن.

مسولمان بیر ده کاته وه و سه ری سوور ده می نیئ له و بوونه وه رانه ی
خوا ی گه وه دروستی کردوون و چون رینگاکانی پهیدا کردنی رزقی بو ئاسان
کردوون، وله و نمونه هیش گرنگی پیدانی دروستکراوه کانه به
بیچووه کانیان به په رو شیه وه ؛ له خواردن پیدانیان تا ئەو کاته ی که
پشت ده به ستن به خو یان وبی پیویست ده بن له یارمه تیدانی دایکیان،
پاک و بیگه ردی بو ئەو زاته ی که ئەم هه موو بوونه وه ره ی دروستکردووه
وبه ره حم و به زه ییه به رامبه ریان، ورینگاکانی یارمه تی و چاکبوونی حال
وباریانی بو ئاسان کردوون ئەگه رچیش له ئەوپه ری لاوازیدان.

پێغه مبه ری من موحه مه ده ﷺ

خوا ی گه وه ده فه رمو یئ:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ واته: ﴿سویند به خودا، به راستی پێغه مبه ریکتان بو هاتووه
له خو تان، و نا ره حه تی و ناخو شی ئیوه قورس و گران و نا ره حه ته به

لايه وه، زۆر سووره له سهر (باوه رهڤيان) تان بۆ برواداران زۆر دلسۆز وميهره بانه. [التوبة: ۱۲۸].

خوای گه وه ده فهرمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ واته: ﴿وَأَنذَرْتُ مَوْحِ مَمَدَ - صلی الله علیه وسلم -﴾ تۆمان ته نها بۆ ئه وه ناردوو ه كه ره حمه ت بیت بۆ جیهانیان. [الأنبياء: ۱۰۷].

• موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - پیغه مبه ری میهره بانی وهی دایه تدان

ئو موحه مه د کوری عبداللهیه - صلی الله علیه وسلم - کۆتا پیغه مبه ر ونێردراوی خودایه، خودا ناردی بۆ ئه وه ی په یامی ئاینی ئیسلام بگه یه نیت به هه موو خه لکی، بۆ ئه وه ی هه موو خیریکیان پینیشان بدات كه گه وه ترینیان ته وحیده (یه ک خودا په رسته یه)، وئاگاداریان بکاته وه ونه هیان لییکات له هه موو شه ر و خراپه یه ک كه گه وه ترینیان شیركه (هاوبه شدانانه بۆ خودا).

واجبه گوێراپه لی بکریت له و شتانه ی كه فهرمانی پیکردوو ه، وئو هه والانه ی كه باسی کردوو ه به راست دابنرین، و دوور بکه وینه وه له و شتانه ی نه ی لیکردوو ه وئاگاداری سه باره ت داوه، و ده بییت به و شیوه یه خودا بپه رستین كه ئو له شه ریعه تدا باسی کردوو ه.

په یامی ئو و په یامی پیغه مبه رانی پیشوویش بریتی بوو له بانگه وازی کردن بۆ په رستنی خودا به ته نها و به بی بریاردانی هیه شه ریک وهاوبه شییک له په رستنیدا.

له سیفه ت و تاییه تمه ندیه کانی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - :

راستگویی، میهره‌بانی، له‌سه‌رخویی، ئارامگرتن، ئازایه‌تی، ریزلینان،
په‌وشت جوانی، دادپه‌روه‌ری، ساده‌بوون -التواضع-، لیب‌ورده‌یی.

قورئانی پیروژ و ته‌ی په‌روه‌ردگارمه

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ واته:
ئه‌ی خه‌لکینه به‌پراستی بو‌تان هات به‌لگه‌ی ئاشکرا له
په‌روه‌ردگار تانه‌وه، ونا‌ردمانه خواره‌وه بو‌تان پووناکیه‌کی ئاشکرا (که
قورئانه) ﴿[النساء: ۱۷۴]﴾.

قورئانی پیروژ قسه‌ی خودایه بو‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی موحه‌مه‌د -صلی
الله علیه وسلم- ؛ دایبه‌زاند بو‌ ئه‌وه‌ی خه‌لکی ده‌ره‌هینیت له
تاریکاییه‌کانه‌وه به‌ره‌و نور ورۆشنایی، وه‌یدایه‌تیان بدات بو‌ سه‌ر رپگی
راست.

ئه‌وه‌ی قورئان بخوینیته‌وه پاداشتی مه‌زنی ده‌ستده‌که‌ویت،
وئه‌وه‌یشی کرده‌وه به‌رینماییه‌کانی بکات ئه‌وا له‌سه‌ر رپیازی راسته‌.

فیری پایه‌کانی ئیسلام ده‌بم

پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویت: (بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى
خَمْسٍ، شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ،
وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ الْبَيْتِ) واته: (ئیسلام له‌سه‌ر پینج پایه
وکۆله‌که بنیات نراوه: شاهیدی دان به (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ
اللَّهِ) واته: (هیچ په‌رستراویک شایسته‌ی په‌رستن نییه به‌هه‌ق وراستی
جگه له‌ الله، و موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری خودایه)، وئه‌نجامدانی نوێژه‌کان،
وزه‌کاتدان، ورۆژووی مانگی په‌مه‌زان، وحه‌ج‌کردن بو‌ ماله‌که‌ی خودا).

پایه‌کانی ئیسلام هه‌ندی‌ک په‌رستن که واجبه وده‌بی‌ت هه‌موو
 مسوڵمانی‌ک پایه‌ندیان بی‌ت، وئیسلامه‌تی که‌سی‌ک دروست نییه ئە‌گه‌ر
 باوه‌ری به واجب بوونی ئە‌م پایانه نه‌بی‌ت که وبه‌وه‌ی ده‌بی‌ت هه‌موویان
 جی‌به‌جی بکری‌ن، چونکه ئیسلام له‌سه‌ر ئە‌م پایانه بنیات نراوه، بو‌یه به
 (پایه‌کانی ئیسلام - آرکان الإسلام) ناسراوه.

ئە‌م پایانه‌ش بریتین له:

پایه‌ی یه‌که‌م: شایه‌تمان (شاهی‌دی دان)

ئە‌میش بریتیه له شاهی‌دی دان به (لا إله إلا الله ومحمدًا رسول الله)
 واته: (هیچ په‌رستراوی‌ک هه‌ق وراست نییه که شایسته‌ی په‌رستن بی‌ت
 جگه الله، وموحه‌مه‌د - صلی الله علیه وسلم - نی‌ردراو وپی‌غه‌مبه‌ری
 خودایه).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌ی‌ت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ واته: ﴿که‌واته د‌ل‌نیا‌به
 وبزانه بی‌جگه له (الله) هیچ په‌رستراوی‌کی تر شایسته‌ی په‌رستن به‌هه‌ق
 وراستی﴾ [محمد: ۱۹]. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌ی‌ت: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
 رَّحِيمٌ﴾ واته: ﴿سو‌ی‌ند به‌خوا به‌راستی بو‌تان هاتوو‌ه پی‌غه‌مبه‌ری‌ک له خو‌تان
 قورس و گرانه به‌لایه‌وه نا‌په‌حه‌تی و ناخو‌شی ئی‌وه زو‌ر سو‌وره له‌سه‌ر
 (باوه‌ره‌ییان) تان بو‌ بر‌واداران زو‌ر د‌ل‌سو‌ز و می‌ه‌ره‌بانه﴾. [التوبة: ۱۲۸]

واتای شاهی‌دی دان به: (لا إله إلا الله) بریتیه له: (هیچ په‌رستراوی‌ک
 هه‌ق وراست نییه که شایه‌نی په‌رستن بی‌ت جگه الله).

ومانای شاهی‌دی دان به (محمدًا رسول الله) بریتیه له: گو‌ی‌رایه‌لی
 بکری‌ت لهو شتانه‌ی که فه‌رمانی پی‌کردوو‌ه، وئ‌ه وه‌والانه‌ی که باسی
 کردوو‌ه به راست داب‌نری‌ن، ودو‌ور بکه‌وینه‌وه لهو شتانه‌ی نه‌هی

لیکړدووه وئاگاداری سه بارهت داوه، وده بیټ بهو شیوهیه خودا
بهرستین که نهو له شریعه تدا باسیکړدووه.

پایه ی دووهم: نوښت نه جامدان

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَقِمْ وَ الصَّلَاةَ﴾ واته: ﴿نُویژه کانتان
نه جامدهن﴾ [البقرة: ۱۱۰]، إقامة الصلاة (نه جامدانی نوښت): نه میښ
نه جامدانی بهو شیوهیه ده بیټ که خوای گه وره له شریعه تدا فهرمانی
له سر داوه، که ده بیټ له کاتی خویدا نه جامد ریټ وبهو شیوه
وچونیه تیه بیټ که پیغه مبر - صلی الله علیه وسلم - فیرمانی کړدووه.

پایه ی سیمه: زه کاتدان

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ واته: ﴿وزه کات بدهن﴾ [البقرة:
۱۱۰]. خوای گه وره زه کاتی فهرز کړدووه نه میښ بو ټاکی کړدنه وهی باوهر
وئیمانی مسولمان، وبو نه وهی سوپاسی خودا بکات به هوئی نهو
نیعمه تانهی که پیی به خشیووه له مال وپاره وسامان، وبو نه وهی
یارمه تی هه ژار وکه مده رامه ته کان بدات.

وزه کاتدات بریتیه له به خشینی زه کات بهو که سانهی که شایسته ن.
نه میښ مافیکی واجبه له مال وساماندا نه گهر بگات به ریژه یه کی
دیاریکراو، به هه شت چین له خه لکی ده دریټ که خوای گه وره له
قورثانی پیروژدا باسیانی کړدووه، له وانه ش که سی هه ژار (الفقییر) وکه م
ده رامه ت (المسکین).

وزه کاتدان هوکاری هیانی ره حمه ت وسوزه بو نیو کو مه لگای
مسولمان، وهوکاری پاکبوونه وهی ره وشت وپاره وسامانه، وهوکاره بو
نه وهی هه ژار وکه مده رامه ته کان رازی وئاسووده بن، وهه روه ها برایه تی
وخو شه ویستی له نیو کو مه لگای مسولماندا پته وتر ده کات، بو یه

مسولمانی چاک به په زامه ندى نه فسى خوږه وه زه کات ددهات ودلخوښه بهم زه کاتدانه چونکه هوکاره بو ئاسووده کردنى خه لکى تر.

وئو رېژهى که زه کاتى مال و سامانى تيدا واجب ده بېت بریتیه له ۲/۵% له مال و سامانهى هه لگيړاوه له ئالتون وزیو وپاره وشتومه کی بازارگانی ئاماده کړاو بو کرپن وفروشتن بو ئه وهى سوودى لى ببینن، ئه گهر نرخى ئهم مال و سامانانه بگاته رېژهیه کی دیاریکړاو وسالیک به سهریدا تیپه ر بېت ئه واهه کردنى زه کات بهو رېژهیه یی باسکرا واجب ده بېت.

هه روه ها زه کات واجبه له سهر ئه و که سه ی مه رومالاتی هه یه وه کو (مه ر و بزن و مانگا و و شتر)، ئه گهر ئهم مه رومالاتانه له گیای زه وى بخون له زوربه ی سالدا وخواه نه که ی خو ی خوراکیان پینه دات. وهه روه ها زه کاتدان واجبه له و شتانه ی که له زه ویه وه دهرده چن وه کو دانه وېله و بهرووبوم وکانزاکان وگه وهه ره کان ئه گهر بگهن به رېژهیه کی دیاریکړاو.

پایه ی چواره م: رږو و وگرتنى مانگى په مه زان

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ واته: ﴿ئهى ئه وانه ی که برواتان هیناوه رږو ووتان له سهر نووسراوه وفهرزکړاوه هه روه کو چون له سهر ئومه ته کانى پيش ئیوه فهرز کړابوو؛ بو ئه وهى خوتان بپاريزن وله خودا بترسن﴾ [البقرة: ۱۱۰].

په مه زان: مانگى نويه له سالدا له رږو زميرى کوچيدا، ومانگيکه پيروزى خو ی هه یه له لای مسولمانان، وپله یه کی تايبه تی هه یه جیا له مانگه کانى ترى سال، ورږو و وگرتنى به ته واهه تی یه کيکه له پينچ پایه که ی ئاینی ئيسلام.

پوڙوو گرتنى مانگى په مه زان بریتیه له: مه به ست له پهرستنى خودا
 ئه ویش به خوگرتنه وه له خواردن و خواردنه وه وجیماع کردن، وهه موو
 ئه و شتانه ی تریش که پوڙوو ده شکینن له کاتى دهرکه وتنى به یانه وه - له
 بانگى به یانه وه - هه تاوه کو خوړ ئاوابوون - بانگى مه غریب - به دریژایى
 پوڙه کانی مانگى په مه زان.

پایه ی پینجه م: چه جکردن بو مالى خودا

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾
 واته: ﴿خوای گه وره ش برپاریداوه له سره خه لکى چه ج وسهردانى (بیت
 الحرام) بکه ن به تنه ها له سره نه وانه ی که توانای (دارایى و
 تهنروستیان) هه یه﴾ [آل عمران : ۹۷]. چه جکردن یه ک جار واجبه له
 تهمه ندا له سره نه وانه ی که ده توانن نه نجامى بدن، وچه جکردن بریتیه
 له: مه به ستى سهردانیکردنى مزگه وتى حهرام - المسجد الحرام -
 وجنیه جیکردنى مه راسیمه پیروژه کان له مه که ده ئه میش بریتیه له
 هه ندیک شیوه ی پهرستنى دیاریکراو له کاتیکى ده ستنیشانکراودا،
 وپیغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - چه جى کردووه وپیغه مبه رانى
 پیشووه چه جیان کردووه، وخواى گه وره فهرمانى به پیغه مبه ر ئیبراهیم
 کردووه - علیه السلام - که بانگى خه لکى بکات بو نه نجامدانى چه ج،
 هه روه کو په روه ردگار له قورئانى پیروژدا باسیکردووه که ده فهرمویت:
 ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ
 عَمِيقٍ﴾ واته: ﴿وچار بده به ناو خه لکیدا بو چه ج کردن دین بو لات (بو
 چه ج) به پیاده وبه سواری هه موو وشتریکی لاواز (له بهر نه وه ی) که له
 هه موو ریگایه کی دووره وه دین﴾ [الحج : ۲۷].

پایه‌کانی ئیمان (باوه‌ی) فیر ده‌بم

پیڤه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- پرسپاری لیکرا سه‌باره‌ت به ئیمان (باوه‌ی) فهرمووی: (أَنْ تَوْمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمَنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) واته: (باوه‌ی وئیمان بهئینیت له خودا و فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پرۆژی دواپی -قیامت- و باوه‌ی بهئینیت به قه‌دره‌ی خیری و شه‌ری)، پایه‌کانی باوه‌ی بریتیه له هه‌ندی‌ک په‌رستن که مسو‌لمان به دلّ ئه‌نجامیده‌دات، و واجبه له‌سه‌ر هه‌موو مسو‌لمانیک که باوه‌ی به پایه‌کانی ئیمان هه‌بی‌ت، وئیسلامه‌تی هه‌یج مرو‌فتیک دروست نییه مه‌گه‌ر پاش باوه‌ی بوون به‌م پایانه نه‌بی‌ت هه‌ر بو‌یه به (پایه‌کانی ئیمان - اُرکان الإیمان) ناسراوه، جیاوازی نیوان پایه‌کانی ئیمان و پایه‌کانی ئیسلام: پایه‌کانی ئیسلام کرده‌وه ئاشکراکان ده‌گریتیه‌وه که به ئه‌ندامه دیاره‌کان ئه‌نجامده‌دری‌ت وه‌کو ووتنی شایه‌تمان و نو‌یژ کردن وزه‌کاتدان، و پایه‌کانی ئیمان کرده‌وه شاراوه‌کان ده‌گریتیه‌وه که به دلّ ئه‌نجامده‌دری‌ت وه‌کو: باوه‌یه‌ینان به خودا و کتیبه‌کانی و پیڤه‌مبه‌رانی.

چه‌مکی ئیمان و مانا‌که‌ی: بریتیه له به‌راستدانان و باوه‌ی پته‌وی دلّ به خودا و کتیبه‌کانی و فریشته‌کانی و پیڤه‌مبه‌رانی و پرۆژی دواپی و خیر و شه‌ری قه‌در، و شو‌ینکه‌وتنی هه‌موو ئه‌وه‌ی که پیڤه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- پی‌ی هاتوو و جیبه‌جیکردنی؛ ووتنی به زمان وه‌کو: شاهیدی دان به (لا إله إلا الله)، و خو‌یندن قورئان و زیکر و یادی خوی گه‌وره.

کرده‌وه به ئه‌ندامه ئاشکراکان وه‌کو: نو‌یژکردن، و پرۆژوو گرتن، و چه‌جکردن. و کرده‌وه کردن به ئه‌ندامه شاراوه‌کان ئه‌میش کرده‌وه‌کانی

دل ده گریته وه وه کو: خو شویستی خودا و ملکه چ بوون بوئی وترسان لی، و ته وه کول به ئه و زاته و دلسۆز بوون له ئه نجامدانی په رسته کاندای. زانایان به پوختی به م شیوهیه پیناسه ی ده کهن: باوه ره ییان به دل، و ووتن به زمان، و کرده وه کردن به ئه ندامه کان، و به ئه نجامدانی په رسته کان زیاد ده بیّت، و به ئه نجامدانی تاوانه کان که م ده کات.

پایه ی یه که م: باوه ره ییان به خودا (الله)

خوا ی گه وه ده فه رمو یّت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ﴾ واته: ﴿بِیْگومان ئیماندارانی راسته قینه ئه وانن که باوه ریان هی ناوه به خودا (الله)﴾ [النور: ۶۲].

ئیمان و باوه ره ییان به خودا ده بیّت باوه ر بوون به ته وحیدی (تاک بوونی) خودای له گه لدا بیّت له پهروه ردگار ییتدا وله په رستنی دا وله (ناو و سیفه ته کانی دا)، که ئه مانه ی لای خواره وه له خو ده گریّت:

- باوه ر به بوونی خودا - سبانه و تعالی -.

- باوه ر بوون به پهروه ردگار ییتی خودا - سبانه و تعالی -، که ئه و زاته خاوه ن و پادشای هه موو شتی که و خو لقی نه ری هه موو شتی که ورزق ورۆزی به هه موو بوونه وه ره کان ده به خشیت و کاروباریان به ریوه ده بات.

- باوه ر بوون به وه ی که ته نها خودا شایسته ی په رسته به راستی وه ق، و هیچ په رستراویکی تر شایسته ی په رستن نییه له هیچ یه کی که له په رسته کان وه کو: نو یژ و نزا و پارانه وه و داوا کردن و هاوار کردن و داوای یارمه تی (الإستعانة) و داوای فریا که و تن (الإستغاثة) و نه زر کردن و قوربانی کردن و هه موو په رسته کانی تر.

ئیمان و باوه ره ییان به و ناو و سیفه تانه ی خوا ی گه وه که له قورئان و سونه تدا هاتووه، و نکۆلی کردن له و سیفه ت و کرده وانیه که خوا ی

گه‌وره سه‌باره‌ت به نه‌فسی خوئی نکۆلی لییان کردوو ه یان پیغه‌مبه‌ر -
 صلی الله علیه وسلم- نکۆلی لییان کردوو، وناو وسیفاته‌کانی خوای
 گه‌وره له ئه‌وه‌په‌ری جوانی وکاملیدان، وهیچ شتی‌ک وه‌کو ئه‌و زاته مه‌زنه
 نییه وئه‌و بیسه‌ر و بینایه.

پایه‌ی دووهم: باوه‌ره‌ئینان به فریشته‌کان

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى وَتُلَّتْ رُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 واته: ﴿هه‌موو هه‌مد و سوپاس وستایش‌یک بو ئه‌و خودایه که
 به‌دییه‌نه‌ری ئاسمانه‌کان وزه‌وییه فریشته‌کانی کردوو به نێردراوانی‌ک
 خاوه‌نی (چه‌نده‌ها جو‌ر و ژماره‌ی) بال‌ن: دووان و سیان و چوار، خودا
 هه‌رچی بیه‌ویت له دروستکردندا زیادی ده‌کات، به‌راستی خودا به سه‌ر
 ئه‌نجامدانی هه‌موو شتی‌کدا به توانایه﴾ [فاطر: ۱].

باوه‌رمان به‌وه هه‌یه که فریشته‌کان جیه‌انیکی شاراهه‌ن
 (-غه‌یبین- نایان بینین له‌م ژیا نه‌دا)، وئه‌وان به‌نده‌ی خودان له نور
 وروشنایی دروستکراون، وهه‌میشه ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی خودان
 وهه‌رگیز سه‌رپیچی فه‌رمانه‌کانی خودا ناکه‌ن.

فریشته‌کان بوونه‌وه‌ری مه‌زن و به‌هێزن و ژماره‌یان ته‌نها خودا
 ده‌یزانی، هه‌ریه‌کیکیان وه‌سف وناو و کاروباری تایبه‌تی خوئی هه‌یه به‌و
 شیوه‌یه‌ی خودا فه‌رمانی پێیان کردوو، له‌وانیش: جبریل -علیه
 السلام- که سپێردراوه به دابه‌زاندنی وه‌حی (سروش) له لایه‌ن خوداوه
 بو پیغه‌مبه‌ران.

پایه‌ی سێیه‌م: باوه‌ره‌ئینان به کتێبه ئاسمانیه‌کان

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿قُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ واته: ﴿(ئەى موسلمانان) بڵێن: بڕوامان هێنا بە خوا و
بە ئەو قورئانهى كه بۆ خوومان نێردراوه ته خوارهوه، و بهو نامهيهى كه
نێردراوه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسیحاق و یهعقوب و کورهکانى
یهعقوب و بهوهى كه دراوه به موسا و عیسا و بهوهى كه دراوه به ههموو
پێغه مبهران له لایه ن پهروه دگاریانه وه جیاوازی ناکهین له نێوان هه یچ
کامیکیاندا و ئیمه فه رمان به ردار و گو پرایه لى خوداین﴾ [البقرة: ۱۳۶].

باوه پهیئان و به راستدانانیکی پته و به وهى كه هه موو كتیبه
ئاسمانیه كان و ته ی خودان.

له لایه ن خودا وه دابه زینراون بۆ پێغه مبه ران بۆ ئە وهى په یامى خودا
بگه یه نن به هه موو به نده كان كه زانست و راستى ئاشكران و پڕۆشن
له خۆده گرن.

خواى گه وه به ناردنى پێغه مبه ره كه ی موحه مه د - صلى الله عليه
وسلم- و شه ریه ته كه ی بۆ هه موو خه لکی ؛ هه موو شه ریه ته كه ی
پێغه مبه رانى پێشووی هه لوه شانده وه، و اتا ده بیّت هه موو خه لکی
شوینی کوّتا شه ریه ته بکه ون كه شه ریه ته ی ئیسلامه، و قورئانى پیرۆز
له سه ره وه ی هه موو كتیبه ئاسمانیه كانى پێشووه و کرده وه کردن به و
کتیبه نه هه لوه شایه وه له پاش نادرنى قورئانى پیرۆز، و خواى گه وه خۆى
په یمانى داوه به پاراستنى قورئانى پیرۆز له هه ر گۆرپانکارى
وده ستکارییه ک، خواى گه وه ده فه رمویّت:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ واته: ﴿بێگومان هه ر ئیمه قورئانمان
ناردۆته خواره وه و به راستى هه ر ئیمه ش ده یپاریزین﴾ [الحجر : ۹].

چونکه قورئانی پیرۆز کۆتا کتیبی خودایه بۆ مرۆقه کان، وپیغه مبه ره که ی موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- کۆتا په یامبه ره بۆ مرۆقایه تی، وئیسلا م ئه و ئاینه یه که خودا رازی بوو بییت به کۆتا ئاین بۆ مرۆقه کان هه تاوه کو قیامه ت هه لده ستیت،

خوای گه وره ده فه رمو یت:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ واته: ﴿به راستی دینی په سه ندکراو له لای خودا ته نه ا ئیسلا مه﴾ [آل عمران : ۱۹].

ئه و کتیبه ئاسمانیانه ی که خوای گه وره له قورئاندا ناویانی هیناوه: قورئانی پیرۆز: خودا دایبه زاند بۆ سه ر پیغه مبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم-.

ته ورات: خودا دایبه زاند بۆ سه ر پیغه مبه ر موسا -علیه السلام-.

ئینجیل: خودا دایبه زاند بۆ سه ر پیغه مبه ر عیسا -علیه السلام-.

زه بور: خودا دایبه زاند بۆ سه ر پیغه مبه ر داود -علیه السلام-.
په ره کانی ئیبراهیم (صحف إبراهيم): خودا دایبه زاند بۆ سه ر پیغه مبه ر ئیبراهیم -علیه السلام-.

پایه ی چواره م: باوه ره ینان به پیغه مبه ران

خوای گه وره ده فه رمو یت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ واته: ﴿سو یند به خودا له ناو هه موو گه ل وئومه تیکدا پیغه مبه ر یکمان ناردوو ه (که فه رمان ده که ن به خه لکی) به وه ی ته نه ا خودا بپه رستن و دوور که ونه وه له (په رستنی) هه ره رستراو یکی (پوچه ل و به تالی) تر﴾ [النحل: ۳۶].

باوه‌په‌ئانیکی پته‌و به‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره بۆ هه‌موو ئومه‌تیک پیغه‌مبه‌ریکی ناردوو‌ه که بانگیان ده‌کات بۆ په‌رستنی خودا به بی‌بریاردانی هیچ شه‌ریک وهاوبه‌شیک، وبانگیان ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی کوفر بکه‌ن و بیباوه‌ر بن به په‌رستنی شتیک یان که‌سیکی تر جگه له خ‌وای گه‌وره -سبحانه و تعالی-.

هه‌موویان پیغه‌مبه‌ر بوون و پیاو بوون، وراستگۆن و به‌راستگۆ داده‌نرین، وله خودا ترس و ته‌ق‌وادر بوون، وه‌یدایه‌ت‌دراو وه‌یدایه‌ت‌ده‌ر بوون، و خ‌وای گه‌وره پشتیوانی لێ‌کردن و یارمه‌تیدان به به‌لگه و نیشانه و موع‌جیزه‌کان که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر راستگۆیی ئه‌وان -عليهم الصلاة والسلام-، و په‌یامه‌کانی خ‌ودایان گه‌یانده‌ به‌و شیوه‌یه‌ی خودا پێی سپاردوون، و هه‌موویان له‌سه‌ر هه‌ق وه‌یدایه‌ت‌یکی روون و ئاشکرا بوون. بانگه‌وازیان له‌ سه‌ره‌تاوه بۆ کۆتا هه‌مان شت بوو له‌ روانگه‌ی بانگه‌وازی کردن بۆ بنچینه‌ی ئاین، که ئه‌میش بریتیه له‌ ته‌وحید (یه‌ک خودا په‌رستی) و بریارنه‌دانی هیچ شه‌ریک وهاوبه‌شیک له‌ په‌رستنی خودا.

پایه‌ی پینجه‌م: باوه‌په‌ئان به‌ رۆژی دوا‌یی -قیامه‌ت-

خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ واته: ﴿اللَّهُ ئه‌و زاته‌یه که هیچ په‌رستراویکی تر شایسته‌ی په‌رستن نییه به هه‌ق وراست جگه له ئه‌و، سو‌ینده به خودا بی‌گومان کۆتان ده‌کاته‌وه بۆ لێ‌پرسینه‌وه له ئه‌و رۆژی دوا‌یه‌ی (ئه‌و قیامه‌ته‌ی) که هیچ گومان‌یکی تێدا نییه (هیچ گومان‌یک له‌وه‌ی که رووده‌ات)، بۆیه کێ له خودا قسه (و به‌لێنی) راستتره﴾ [النساء: ۸۷].

بیروباوه‌پښکی دامه‌زراو سه‌بارت به هه‌موو شتیک که په‌یوه‌ندی به قیامه‌ته‌وه هه‌یه، له‌و باسانه‌ی که په‌روه‌ردگاری به‌رز وپیرۆز له‌ قورئاندا فه‌رموویه‌تی یان پیځه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- باسیکردووه، وه‌کو: مردنی مروّقه‌کان وزیندووو بونوه‌وه وشه‌فاعه‌ت وته‌رازوو ولیپرسینه‌وه وبه‌هه‌شت ودۆزه‌خ، وهه‌موو شتیک که په‌یوه‌ندی به قیامه‌ته‌وه هه‌یه.

پایه‌ی شه‌شهم: باوه‌په‌ینان به‌قه‌ده‌ر خیر وشه‌پری

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ واته: ﴿بَبِیْگومان ئیمه هه‌موو شتیکمان به‌ئه‌ندازه‌ دروست کردووه -له‌قه‌ده‌ردا نووسراوه وبریاری له‌سه‌ر دراوه-﴾ [القمر: ۴۹]. بیروباوه‌پ وعه‌قیده‌ی پته‌و وته‌واو سه‌بارت به‌وه‌ی که هه‌موو شتیک رووده‌دات له‌م دونیا‌یه‌دا خودا پی‌ی ده‌زانیت وله‌قه‌ده‌ردا بریاری له‌سه‌ر داوه، وئهم قه‌ده‌رانه نووسراوان پیش دروستبوونی مروّق، ومروّق ویست وتوانا (ئیراده‌تی) هه‌یه، وخو‌ی کرده‌وه‌کانی خو‌ی ئه‌نجامده‌دات له‌راستیدا؛ وهه‌موو ئه‌مانه‌ش له‌ژیر ویست وده‌سه‌لاتی (ئیراده‌تی) خودا ده‌رناچن.

ئیمان وباوه‌په‌ینان به‌قه‌ده‌ر له‌سه‌ر چوار پله‌وپایه‌ بنیات نراوه، ئه‌وانیش بریتین له:

یه‌که‌م: باوه‌پوون به‌زانستی گشتگیری خودا که هه‌موو شتیک گرتووه‌ته‌وه.

دووه‌م: باوه‌پوون به‌وه‌ی که خودا هه‌موو شتیک (پرووداویکی) نووسیوو هه‌تاوه‌کو قیامه‌ت به‌رپا ده‌بیت.

سییه‌م: باوه‌پوون به‌وه‌ی ویستی خودا ده‌بیت بیته‌دی وتوانای بیسنووری هه‌یه، وئوه‌ی خودا بیه‌ویت رووده‌دات وئوه‌ی نه‌یه‌ویت روونادات.

چوارهم: باوه پوون به وهی که خودا خولقینه ری هه موو شتیکه، وهیچ شتیک هاوبهش وشه ریکی ئه و نییه له خولقاندندا.

فیری دهستنوئزگرتن دههم

خوای گه وره دهفه رموئیت:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ واته: «به راستی خودا تهوبه کاران و پاکه کارانی (ئهوانه ی دهیانه وئیت خو یان پاک بکه نه وه) خوشده وئیت» [البقرة: ۲۲]. پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - دهفه رموئیت: (تَوَضَّأَ نَحْوُ وُضُوئِي هَذَا) واته: (دهستنوئز بگره بهو شیویه یه که من دهستنوئز مگرت). له گرنگی ومه زنی پله پایه ی نوئزکردن ئه وهیه که خودا دهستنوئزگرتنی له پیش نوئز واجب کردوو له شه ریعه ته که ید، و دهستنوئزگرتن مه رجه بو دروستی ئه و نوئزه (کلیلی نوئزکردنه)، وهه سترکردنه به فه زلی نوئز ئه نجامدان و وا له دل دهکات به دلخووشی وئاسووده ییه وه نوئز ئه نجام بدات، پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - دهفه رموئیت: «الطهور شطر الإيمان... والصلاة نور» واته: «دهستنوئزگرتن - پاکبوونه وه - نیوه ی ئیمان و باوه ره... و نوئزکردن نور ورؤشنا ییه (بو به نده)». و - صلی الله علیه وسلم - دهفه رموئیت: (من تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضْوءَ خَرَجْتُ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ) واته: (ئه وهی به جوانی ورپکی دهستنوئز بگریت ئه و هه موو گونا هه کان له لاشه یه وه ده رده چن).

به نده خو ی ئاماده دهکات بو ئه وهی نوئز بو پهروه ردگاری ئه نجام بدات ئه میش به خو پاککردنه وهی هه سته یی کراو که بریتیه له دهستنوئزگرتن وشوردنی ئه ندامه کارانی دهستنوئز، و خو پاککردنه وهی واتایی ئه میش واتا له دله وه خو ی ئاماده دهکات ونیه ت ده هیئت و به دلسوزیه وه ئه م

پهرستنه بۆ خودا ئه نجام دهدات، که ده بیّت هاوشیوهی سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ئه نجام بدریّت.

ئه و شتانه ی که واجبه ده ستنوژی بۆ ئه نجام بدریّت:

۱- نوژی ئه نجامدان به شیوه یه کی گشتی؛ ئه گه ر نوژی فه رز یان سونه ت بیّت.

۲- ته واف کردن به ده وری که عبه دا.

۳- ده ستدان له قورئان (له موسحه ف).

ده ستنوژی ده گرم وخۆم ده شۆم (غوسل ده که م) به ئاوی پاککه ره وه:

ئاوی پاککه ره وه بریتیه له: هه ر ئاویک که له ئاسمانه وه دابه زی بیّت یان له نیو خاکه وه ده رچوو بیّت وله سه ر بنچینه که ی مابیّت، ویه کیک له سی وه سفه کانی نه گۆرا بیّت، وئه وانیش بریتین له: ره نگ، تام، بۆن؛ به هو ی شتییک له شته کانه وه که ئاو له پاکبوون ده رده که ن.

فیری سیفه ت وچۆنیه تی ده ستنوژی گرتن ده بم

هه نگاوی ۱: نیه ت هیئان، ومانای نیه ت بریتیه له وه ی که دل سوور وپییداگیر بیّت له وه ی که ئه م په رستنه ئه نجامده دات بۆ ئه وه ی نزیک بیته وه له خوای گه وره -سبحانه وتعالی-.

هه نگاوی ۲: شو ردنی ده سته کان (ناوله په کان وپشته وه ی ده سته کان).

هه نگاوی ۳: ئاو را دانه نیو ده م وده رکردنی (المضمضة).

ئاو را دانه نیو ده م وده رکردنی (المضمضة): بریتیه له وه ی که به چنگی ده ست هه ندیک ئاو بکریته نیو ده م وئه ملاو ئه ولای پییکریّت (غه رغه ره ی پییکریّت)، وپاشان ده ربکریّت.

هه نگاوی ۴: ئاو هه لمژینه نیو لووت (الاستنشاق).

ئاو هه لمژینه نیو لووت (الاستنشاق) بریتیه له: هه لمژینی ئاو بۆ نیو لووت هه تا سه ره وه ی کونه کانی لووت.

وپاشان دهرکردنی ئەم ئاوه (الاستنثار): ئەمیش بو دهرکردنی پیسی
وپاشماوهکانی نیو لووت بههوی ئەم ههلمژینهوه -پی پی دهووتریت: فن
کردن-.

ههنگاوی 0: شۆردنی دهموچاو (روو).

سنووری دهموچاو (روو):

دهموچاو (پوو - الوجه): ئەو ئەندامهیه که بههویهوه رووبهرووی خه لکی
دهبیتهوه، له زمانی عهره بیدا پی پی دهووتریت (الوجه): ئەمیش له وشه ی
(الجهة) هوه هاتووه که به مانای ئاراسته ورووبهرووبونهوه دیت.

سنووری پانی روو (دهموچاو): بریتیه ماوه ی نیوان گویییهکان.

سنووری درێژی روو (دهموچاو): بریتیه له شوینی دهرچوونی مووی قژ
له پێشهوه ههتاوهکو کووتایی چه ناگه.

شۆردنی دهموچاو هه موو شوینیکی روو دهگریتهوه که موویهکی
که می له سه ر دهرچوو بیت، وههروه ها زولفهکان وبوشایی (سپیتی)
پێشهوه ی گوی که له پشت زولفهوهیه ؛ دهگریتهوه.

سپیتی: بریتیه لهو بوشایییه ی که له پشتهوه ی زولفهکان هه ن
ههتاوهکو نهرمایی خوارهوه ی گویییهکان.

زولفهکان (العدار): ئەو مووانه ی قژ وریشن که دهردهچن له پێش
دهرگای گویدا.

وبه هه مان شیوه شۆردنی دهموچاو هه موو موویهکی چری ئاشکرا
دهگریتهوه له ریشدا ئەگه رچیش درێژ بیت (دهست ته ر دهکات
ودهیهیئیت به سه ر ونیوی ریشی چر ودرێژدا شه رت نییه ئاو بگاته بنی
پێستی ریش وهه موو مووهکان، به لام ئەگه ر ریشی ته نک بوو ده بیت
دهستی ته ر بکات وبیخاته نیو ریشیهوه وبه جوانی بيشوات).

ههنگاوی ٦: شوږدنی دهسته کان (باله‌کان)؛ ئه‌میش له سه‌ره‌وه‌ی -
لوتکه‌ی- په‌نجه‌کانه‌وه ده‌ستپېده‌کات هه‌تاوه‌کو ئانیشکه‌کان
(ئانیشکه‌کانیش ده‌بیټ بشوږدرېن).

ئانیشکه‌کانیش به‌شیکن له ده‌سته‌کان (باله‌کان) و فهرزه ده‌بیټ
بشوږدرېن.

ههنگاوی ٧: مه‌سحکردنی هه‌موو سه‌ر (قژ) به ناو له‌پی هه‌ردوو
ده‌سته‌کان له‌گه‌ل گوښه‌کانیش؛ یه‌ک جار.

سه‌ره‌تا له پېشه‌وه‌ی سه‌ری (قژی) ده‌ستپېده‌کات پاشان ده‌ستی
به‌ره‌و پشتی سه‌ری ده‌بات و دیسانه‌وه ده‌یگه‌رېنیته‌وه بو پېشه‌وه‌ی
سه‌ری.

هه‌ردوو په‌نجه‌ی شایه‌تمان ده‌خاته نیو گوښه‌کان (په‌نجه‌ی
شایه‌تمانی راست بو نیو گوښی راست، و په‌نجه‌ی شایه‌تمانی چه‌پ بو
نیو گوښی چه‌پ).

وبه په‌نجه‌گه‌وره‌کانی (قامکه‌گه‌وره‌کانی) پشته‌وه‌ی گوښی مه‌سح
ده‌کات به‌شیوه‌ی سوږدان به ده‌وری پشتی گویدا، وبه‌م شیوه‌یه ناوه‌وه
وده‌ره‌وه‌ی گوښی مه‌سحکرد.

ههنگاوی ٨: شوږدنی پښه‌کان؛ له سه‌ره‌تای په‌نجه‌کانی پی هه‌تاوه‌کو
قاپه‌ره‌قه‌کان (گوښنگه‌کان یان قوله‌پیکان)، و شوږدنی قاپه‌ره‌قه‌کانیش
ده‌گریته‌وه.

قاپه‌ره‌کان (گوښنگه‌کان یان قوله‌پیکان): بریتین له دوو ئیسکی
ده‌رکه‌وتوو و ئاشکرا له لاکانی پی وله خواره‌وه‌ی ساقد.

ئهم شتانه (ده‌ستنویژ) به‌تال وپوچه‌ل ده‌کاته‌وه:

١. ئه‌و شتانه‌ی له کوّم وئهنده‌مه‌کانه‌کانی زاوړیوه ده‌رده‌چن وه‌کو:

پاشه‌رو، ومیز، وه‌وا، ومه‌نی، ومه‌زی.

۲. نەمانى ئەقلى ھۆش بەھۆى خەوتن، يان بوورانەو، يان سەرخۆش بوون، يان شىت بوون.

۳. ھەموو ئەو شتانەى كە دەبنە ھۆى خۆشوردن (غوسل) ۋەكو: لەشگرانى، وسوورى مانگانە، وزەيستانى (نېفاس).

ئەگەر مەرۇف سەرئامى كەرد ۋاپاشەرۇى لىۋە دەرچوو دەبىت شوينەۋارى پاشەرۇكە لا بدات بە ئامى پاككەرەۋە ۋەمە باشترينە، يان بە جگە لە ئامى پاككەرەۋە بەو شتانەى كە بەھۆيەۋە پاشەرۇ لادەچىت ۋەكو بەرد ۋكاغەز ۋقوماش ۋشتى تر، ۋدەبىت سى جار يان زياتر شوينەۋارى پاشەرۇكە مەسح بىكرىت ۋپاكبىكرىتەۋە بە شتىك لەم پاككەرەۋە رىگەپىدراۋانە.

مەسح كەردن لەسەر خەف ۋگۆرەۋىيەكان

لە كاتى لەپىكەردنى گۆرەۋىيەكان يان خەفەكان دەكرىت مەسح لەسەريان بىكرىت بە بى ئەۋەى پىۋىست بىكات پىيەكان بشۆردىن، بە چەند مەرجىك كە ئەمانەن:

۱. دەبىت لە پاش پاكبوونەۋە بىت لە رۋودانى بچۈوك (الحدث الأصغر) يان رۋودانى گەۋرە (الحدث الأكبر) ؛ لەپىكەرنى، كە لە پاش دەستىۋىزگەرن پىيەكان بشۆرداۋن.

۲. دەبىت پاك بن ۋپىس نەبن.

۳. دەبىت مەسح لە ۋماۋەيە ئەنجامبەدريت كە لە شەرىعەتدا دىارىكراۋە.

۴. ۋپىۋىستە گۆرەۋىيەكان يان خەفەكان خەلال بن، ۋاتا دىراۋ يان زەۋتەراۋ نەبن.

خەفەكان بىرتىن لە: ھەرشىتىك كە لە پى بىكرىت لە پىستى تەنك ۋھاۋشىۋەكانى، ۋلەۋانەش پىلاۋەكان كە پىيەكان دادەپۇشن.

گۆرهوییه‌کان بریتین لهو شتانه‌ی که مروّف له‌پیان ده‌کات له قوماش وهاوشیوه‌کانی.

حیکمه‌ت ودانایی له رّیگه‌پّیدان به مه‌سحکردن له‌سه‌ر گۆرهوییه‌کان (خوفه‌کان) له شه‌ریعه‌تدا:

بو ئاسانکاری ولاپردنی نا‌ره‌حه‌تیه له‌سه‌ر مسوّل‌مانان، ئه‌وانه‌ی که به لایانه‌وه قورس ونا‌ره‌حه‌ته که گۆرهوییه‌کان یان خوفه‌کان دابکه‌نن وپییه‌کانیان بشوون ؛ به تاییه‌تی له کاتی زستان و سه‌رمایه‌کی زوردا، یان له سه‌فه‌ردا.

ماوه‌ی مه‌سح کردن:

که‌سی نیشته‌جی‌بوو: رۆژ وشه‌ویک (۲۴ کاتژمێر).

که‌سی موسافیر (رّی‌وار): سی رۆژ به شه‌وه‌کانیانه‌وه (۷۲ کاتژمێر).

ماوه‌ی ژماردنی مه‌سحکردن له یه‌که‌م کاتی مه‌سحکردن له سه‌ر گۆرهوییه‌کان یان خوفه‌کان ده‌ژمێردرێت له پاش ئه‌وه‌ی که ده‌ست‌نوێژ شکا، بو نمونه: که‌سیک بو نوێژی به‌یانی ده‌ست‌نوێژی گرت وگۆرهوییه‌کانی به ده‌ست‌نوێژه‌وه له پیکرد به‌لام نزیک بانگی نیوه‌رۆ ده‌ست‌نوێژی شکا؛ ئه‌وا بو بانگی نیوه‌رۆ ته‌نها مه‌سح ده‌کات، و به‌م شیوه‌یه ده‌توانی‌ت مه‌سح بکات هه‌تاوه‌کو پێش بانگی نیوه‌رۆی رۆژی داها‌توو ئه‌گه‌ر نیشته‌جی بی‌ت و موسافیر نه‌بی‌ت، به‌لام موسافیر ده‌توانی‌ت بو ماوه‌ی سی رۆژ (۷۲) کاتژمێر مه‌سح بکات.

سیف‌ه‌ت وچۆنیه‌تی مه‌سحکردن له‌سه‌ر گۆرهوییه‌کان و خوفه‌کان:

۱. ده‌سته‌کان ته‌ر ده‌که‌ین.

۲. ده‌ست به ته‌ر‌کراوی تّیده‌په‌رّنین به‌سه‌ر رووی سه‌ره‌وه‌ی پییه‌کان (له سه‌ره‌وه‌ی په‌نجه‌کانه‌وه هه‌تاوه‌کو سه‌ره‌تای لاق).

۳. به دهستی راست مه سح به سهر پئی راستدا ده کهین، وبه دهستی
چه پ مه سح به سهر پئی چه پدا ده کهین.

ئهو شتانهی (مه سح کردن) پوچهل وبه تال ده که نه وه:

۱. ئهو شتانهی که ده بنه هوئی واجب بوونی خوشوردن (غوسل).

۲. ته وواو بوونی ماوهی مه سح کردن.

خوشوردن (غوسل)

ئه گهر پیاو وهاوسه ره کهی جیماعیان کرد، یان مهنی دابه زی به هوئی
شه هوه ته وه له کاتی به خه بهر بوون یان خه ودا، ئه و ده بیّت خو یان
بشون (غوسل بکه ن)؛ بو ئه وهی بتوانن نویژه کانیا ن بکه ن یان هر
کرده وهیه کی تر که ده بیّت ده ستنویژگرتن وخو پاک کردنه وه له پیشیدا
بیّت، وبه هه مان شیوه ئه گهر ئافره ت پاک بووه وه له سووری مانگانه
وزه یستانی؛ ئه و ده بیّت خو ی بشوات پیش ئه نجامدانی نویژه کان یان
هر کرده وهیه کی تر که ده بیّت ده ستنویژگرتن وخو پاک کردنه وه له
پیشیدا بیّت.

وسیفه ت وچونیه تی خوشوردن (غوسل) به م شیوهیه:

بریتیه له وهی که مسولمان ئاو به سهر هه موو لاشهیدا تیپه ر بیّت
وئاو به هه موو لاشه ی بگات به هر شیوهیه ک بیّت، وله وانه ئاو رادانه
نیو دم وده رکردنی (المضمضة) وئاو رادانه نیو لووت وده رکردنی
(الاستنشاق)، ئه گهر ئاو به سهر هه موو لاشه دا تیپه ر بوو وهه موو
لاشه ی گرته وه ئه و رپو ودانی گه وره (الحدث الأكبر) له سهر ئه و که سه
نه ما، وپاک بووه وه.

که سیک له شی گران بیّت نابیّت ئه م کرده وانه ئه نجامدات هه تا وه کو
خو ی ده شوات:

۱. نویژ کردن.

۰۲. ته واف کردن به دهوری که عبه دا.

۰۳. مانه وه له مزگه وت، وده توانیت به ناو مزگه وتدا تیپه ربیت؛ به لام تییدا نه مینیتته وه.

۰۴. دهستان له قورئان (موسحه ف).

۰۵. خویندنه وهی قورئان.

تهیه موم کردن

ئه گهر مسولمان ئاوی دهستنه که وت بو ئه وهی دهستنوئز بگریت یان نهیتوانی به ئاو دهستنوئز بگریت به هوئی نه خوئی یان ههر حاله تیکی تره وه، وترسا له وهی که کاتی نوئز ده ربچیت ونوئزه که ی ئه نجام نه دات؛ ئه وایله ده تهیه موم ده کات به خۆل (خاک).

وه شیوه وسیفه تی ئه م تهیه موم کردنه بریتیه له: ههر دوو دهسته کان (ناو له په کان) ده دریت به سهر زه ویدا یه کجار پاشان ده موچاو وهه ردوو دهسته کان (هه تا وه کو مه چه ک) مه سح ده کریت، ومه رجه ده بیت خۆله که (خاکه که) پاک بیت.

ئه م شتانه (تهیه موم کردن) به تال وپوچه ل ده کاته وه:

۱- ئه و شتانه ی که ده بنه هوئی پوچه ل بوونه وهی دهستنوئز؛ به هه مان شیوه ده بنه هوئی پوچه ل بوونه وهی تهیه موم.

۲- ئه گهر ئاو هه بوو و دوزرایه وه پیش ئه وهی ئه و په رستنه ئه نجامبدات که تهیه مومی بوئی کردوه.

چۆنیه تی ئه نجامدانی نوئز کردن فیر ده بم

خوای گه وره له شه و ورۆژیکدا پینج نوئزی له سهر مسولمان فهرز کردوه ئه وانیش بریتین له نوئزه کانی: به یانی ونیوه رۆ وعه سر ومه غریب وعیشا.

خوم ئاماده ده كه م بو ئه نجامداني نويز كردن
ئه گهر كاتي نويز كردن هات ئه وا پيوسته مسولمان دهستنويز بگريئ
وخوي پاك بكاته وه له رووداني بچووك (الحدث الأصغر) ورووداني
گه وه (الحدث الأكبر):

رووداني گه وه (الحدث الأكبر): ئه و شتانه ده گريته وه كه واجبه پاش
روودانيان مسولمان خوي بشوات؛ وه كو له شگراني وسووري مانگانه
وزه يستاني.

رووداني بچووك (الحدث الأصغر): ئه و شتانه ده گريته وه كه واجبه
پاش روودانيان مسولمان دهستنويزيكي نوئ بگريته وه؛ وه كو سه رئاو
كردن، وخه وتن، وبا ده رچوون.

مسولمان ده بيت به جليكي پاكه وه وله شوينيكي پاكدا نويز بكات؛
وشه رمگه ي (عه وه تي) دابپوشيئ.

پيوسته مسولمان به پو شاكيني گونجاو خوي برازينيته وه له كاتي
نويزدا به شيويه كه كه لاشه ي دابپوشيئ، ونا بيت له كاتي ئه نجامداني
نويزدا به هيچ شيويه كه شوينيكي نيوان ئه ژنو وناوكي ده ربخات.

واجبه له سه ر ئافره ت كه هه موو لاشه ي دابپوشيئ له كاتي
ئه نجامداني نويز جگه له دووشت نه بيت: ١/ دهسته كاني (مه به ست
ليي هه تا مه چه ك). ٢/ ده موچاو (روو).

نا بيت مسولمان له نويزدا قسه يه كه بكات كه په يوه ندي به نويزه كه وه
نه بيت، وده بيت گوئ له ئيمام (پيشنويز) بگريئ وئاو نه داته وه به ئه ملاو
وئه ولا وسه ره وه له كاتي نويزدا، وئه گهر نه يتواني وته تايبه ته كاني نيو نويز
بليئ ئه وا ده توانيئ يادي خودا بكات هه تا وه كو ئه نجامداني نويزه كه ي
ته واو ده بيت، وپيوسته مسولمان سوور وبه په له بيت له فيربووني
ئه نجامداني نويز و ئه و زيكر وخويندنه وانه ي له نيو نويزدا ده ووترين.

چۆنیه تی ئەنجامدانی نوێژکردن فیڕ دەبم

ههنگاوی ١: نیهت دههینم له دلهوه بۆ ئه و نوێژهی که دهمهوێت ئەنجامی بدهم ئەگەر نوێژی فهرز یان سونهت، ونیهت ههینان له دلهوهیه و نابێت به زمان بووتریت.

پاش ئهوهی دهستنوێژم گرت، ڕوو له ئاراسته ی قیبله دهکهم، و به پێوه دهوهستم و نوێژ دهکهم ئەگەر توانیم.

ههنگاوی ٢: دهستم ههتاوهکو ئاستی شانهمانم بهرز دهکهمهوه به شیوهیهک که ناو له پهکانم به رهو ئاراسته ی قیبله بێت و دهلیم: (اللَّهُ أَكْبَرُ) نیهت چوونه ناو ئەنجامدانی نوێژه پاش ووتنی ئه م تهکبیره.

ههنگاوی ٣: نزای چوونه ناو نوێژکردن (نزای الإستفتاح) دهخوینم؛ له و نزایانهی که له سونهتدا هاتوو، وله وانهش ئه م نزایه: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ) واته: (خودایه، حه مد و سوپاس و پاک و بێگهردی بۆ تۆ، ناوت پیرۆز و موباره که و مه زنی تۆ له ئه و په ری بلندی و بهرزیدایه، وهیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هه ق و راست جگه له تۆ). ههنگاوی ٤: په نا به خوای گه و ره دهگرم له شهیتانی نه فرینلیکراو، و دهلیم: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) واته: (په نا به خودا دهگرم له شهیتانی نه فرینلیکراو). ههنگاوی ٥: -سوره تی الفاتحه- دهخوینم له هه موو پکاتهکانی نوێژدا، به م شیوهیه: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان (١) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * هه موو سوپاس و ستایشیک بۆ خودای پهروهردگاری جیهانیان (٢) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * به خشنده ی میهره بان (الرحمن) به و مانایه ی پهحم و بهزهیی پهروهردگار له م جیهانه دا هه مووی گرتوو هه به بیا وه پانیش هه وه، و (الرحیم) پهحم و بهزهیی پهروهردگار وهك زانیان دهلین: تایه ته به بر واداران له رۆژی

دواييدا (۳) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ * تهنه ئه وه خاوه نى پوژى سزا وپاداشت
دانه وه يه (۴) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ * خودايه، تهنه توده پهرستين -
تهنه تويت شايسته ي پهرستنيت وجگه له تو هه موو پهرستراويكى تر
پوچ وبه تاله-، وداواي هانا ويارمه تى وتهنه له تو ده كه ين (۵) اهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * رېنمونيمان بكه بو رېگاي راست كه رېگاي راستى
ئاينى پيروزى ئيسلامه (۶) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ * واته: رېگاي ئه وانه ي كه چاكه ت له گه ل كردوون -
له پېغه مبه ران وراستگويان وشه هيدان وچاكه كاران-، نهك رېگاي
ئه وانه ي تو ره يى وخه شمى تو له سه ريانه -وهك جو له كه
وهاوكرده وه كانيان- ونهك رېگاي گومرايان -وهك گاوره كان
وهاوكرده وه كانيان- (۷) ۴.

پاش خويندنى -سوره تى الفاتحه- هه رچه نديك توانيم وبوم گونجا
ئايت وسوره ته كانى ترى قورئانى پيروز ده خوئينم؛ تهنه له ركاتى يه كه م
ودوه مدا له هه موو نويزيكد، وئمه واجب نيه به لام پاداشتيكي
مهن هه يه له سه ر خويندنه وه يان.

هه نگاوى ۶: ده ليم: (الله اكبر) وپاشان بو ركوع بردن ده چم هه تاوه كو
پشتم ريك ده بيت وده ستم له سه ر ئه ژنوكانم داده نيم (ده ستي راست
له سه ر ئه ژنو راست، وده ستي چه پ له سه ر ئه ژنو چپ)، وپاشان
بو شايى ده خه مه نيو په نجه كانمه وه، وپاشان له كاتى ركوعدا ده ليم:
(سبحان ربي العظيم) واته: (پاك وبېگهردى بو پهروه ردگارى مه زنم).

هه نگاوى ۷: له پاش به رزبوونه وه له ركوع بردن ده ليم (الله اكبر)
وده سته كانم هه تاوه كو ئاستى شان هه كانم به رز ده كه مه وه، ولاشه م به
رېكى ده وه ستييم وده ليم (ربنا ولك الحمد) واته: (حه مد وسوپاس بو
تو ئه ي پهروه ردگارمان).

ههنگاوی ۸: دهلیم (الله اکبر) و لهسەر دهستهکان وئهژنۆکان وپییهکان و(لووت وئیو چهوان) سوجه دهبه، وله سوجهدا دهلیم: (سبحان ربي الأعلى) واته: (پاک وبیگهرده له ههموو کهموکورتیهک پهروهردگاری بهرز وبلند ومهزنم).

ههنگاوی ۹: دهلیم: (الله اکبر) وله سوجه بردن بهرز دهبهوه ههتا پشتم راست دهبیتهوه ودادهنیشتم لهسەر بنی پپی چهیم وپی پراستم دهوهستینم (دهچهقینم) بهسەر زهویدا، ودهلیم: (ربي أغفر لي) واته: (خودایه، لیم خوش به).

ههنگاوی ۱۰: دهلیم (الله اکبر) وجاریکی تر سوجه دهبه وهکو سوجه بردنی یهکه مجار.

ههنگاوی ۱۱: له پاش بهرزبوونهوه له سوجه دهلیم (الله اکبر) ههتاوهکو به پیوه دهوهستم، وههروهکو پکاتی یهکه م؛ هه مان ئه و تانه دهلیمهوه وئهو کردهوانه ئه نجامدهدم له ههموو پکاتهکانی تری نوێژدا.

پاش تهواوبوونی پکاتی دووهم له نوێژی نیوهرو وعهسر ومهغریب وعیشا وپیش ههستانهوه بو پکاتی سییه م؛ دادهنیشم بو خویندنی ته حیاتی یهکه م -ته شه هودی یهکه م-، ئه میش بریتیه له: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) واته: (ههموو ستایشیکی گهوره وبه مهزن دانان ته نها بو خوی گهوره یه، وههموو نوێژکردنیک ته نها بو ئه و زاته یه، وههموو قسه وکردهوه یه کی باش وجوان وخیرکردنیک ته نها بو ئه و زاته به دلسوژی ئه نجام دهدریت، سهلام وسلّو له سه ر تو بیت ئه ی پیغه مبه ر له گه ل په حمهت وبه ره کات وپیروزی خوی گهوره، وسهلام وسلّو له سه ر ئیمه وله سه ر بهنده چاکهکانی خوی گهوره، شاهیدی

دهدهم (دان دهنیم) بهوهی که هیچ په‌رستراویک راست وههق نییه که
 شایسته‌ی په‌رستن بیت جگه له الله، وموحه‌مه‌د -صلی الله علیه
 وسلم- پیغه‌مبه‌ر ونی‌ردراوی خودایه). پاشان بو ئه‌نجامدانی رکاتی
 سییه‌م هه‌لده‌ستم. پاش ته‌واوبوونی کو‌تا رکات له هه‌موو نویژیکدا
 داده‌نیشم بو خویندنی ته‌شه‌هودی -ته‌حیاتی- کو‌تایی، ئه‌میش بریتیه
 له: (التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة
 الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا
 الله، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله، اللهم صلّ على محمد وعلى آل
 محمد، كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميد مجيد.
 اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد، كما باركت على إبراهيم وعلى
 آل إبراهيم، إنك حميد مجيد) واته: (هه‌موو ستایشیکی گه‌وره‌ وبه
 مه‌زن دانان ته‌نها بو خوای گه‌وره‌یه، وهه‌موو نویژکردنیک ته‌نها بو ئه‌و
 زاته‌یه، وهه‌موو قسه‌ وکرده‌وه‌یه‌کی باش وجوان وخیرکردنیک ته‌نها بو
 ئه‌و زاته‌ به‌ دل‌سو‌زی ئه‌نجام ده‌دریت، سه‌لام وسلّو له‌ سه‌ر تو بیت
 ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌گه‌ل په‌حمه‌ت وبه‌ره‌کات وپیروزی خوای گه‌وره‌،
 وسه‌لام وسلّو له‌ سه‌ر ئیمه‌ وله‌ سه‌ر به‌نده‌ چاکه‌کانی خوای گه‌وره‌،
 شاهیدی ده‌دهم به‌ -دان ده‌نیم- به‌ [لا إله إلا الله ومحمد رسول الله]
 واته: [به‌وه‌ی که هیچ په‌رستراویک شایسته‌ی په‌رستن نییه به‌ راست
 وهه‌ق جگه له الله، وموحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- پیغه‌مبه‌ر
 ونی‌ردراوی خودایه]، خودایه وه‌سف وستایشی موحه‌مه‌د وبه‌مه‌اله
 وشوینکه‌وتووانی بکه -صلی الله علیه وسلم- هه‌روه‌کو چو‌ن وه‌سف
 وستایشی ئیبراهیم وبه‌مه‌اله وشوینکه‌وتووأنیت کرد -علیه السلام-،
 وبه‌ره‌که‌ت وپیروزی برژینه سه‌ر موحه‌مه‌د وبه‌مه‌اله وشوینکه‌وتووانی -

صلی الله علیه وسلم- ههروه کو چۆن به ره که تت رژانه سه ر ئیبراهیم وبنه ماله وشوینکه وتووانی -علیه السلام-.

ههنگاوی ۱۲: پاش ئه وه سه لام ده ده م به لای راستمه وه وده لیم:
(السلام علیکم ورحمة الله)، و سه لام ده ده م به لای چه پمه وه وده لیم:
(السلام علیکم ورحمة الله)، که نه تم ده رچوونه له نوێژکردن، وپاش
ئه م سه لامدانه وهیه کو تاییم به ئه نجامدانی نوێژ هیئا.

بالاپۆشی ئافره تی مسولمان

خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّسِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ واته:
(ئه ی پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- بلی به هاوسه رانت وبه کچانت
وبه ئافره تانی برواداران با عابا وبالاپۆشه کانیاں بده ن به سه ر خۆیاند
خۆیاں وجوانیاں پیدابپۆشن) ئه وه نزیکتره بناسرین (به داوین پاک) تا
به هۆیه وه ئازار نه درین و خودا لیبوورده ومیهره بانه ﴿[الأحزاب: ۵۹].

خوای گه وه واجبی کردووه له سه ر ئافره تی مسولمان که بالاپۆشی
شه ری بپۆشیت وشه رمگهی (عه وره تی) دابپۆشیت وهه موو لاشه ی
دابپۆشیت له و پیاوانه ی که نامه حره من به و جله شه ریعه ی که بلّاه له
ولّاته کهیدا، ونابیت بالاپۆشیه که ی لابدات مه گه ر له پیش میردی یان
مه حره مه کانی نه بیت؛ مه حره مه کانیش ئه وانه ن که حه رامه ئافره تی
مسولمان هاوسه رگرییان له گه لدا بکات به شیوه یه کی هه تاهه تای،
ئه وانیش بریتین له: (باوک به ره و سه ره وه*، وکوپ به ره و خواره وه**،
ومام وخال وبرا وکوپ برا وکوپ خوشک، ومیردی دایک، وباوکی میرد
به ره و سه ره وه، وکوپ میرد به ره و خواره وه، برای شیر و میرد
شیرپیده ر، ئه وه ی به هۆی ره چه له که وه*** ده بیته مه حره م به هه مان

شیوه به هۆی شیرپیدانهوه ده بێته مه حرهم). * [به رهو سه ره وه:
 مه به ست باوکی باوک و باپیری باوک و بهو شیوهیه]، ** [به رهو خواره وه:
 مه به ست کوری کور، و بهو شیوهیه]، *** [به هۆی ره چه له که وه:
 مه به ست ئه وه یه که سێک بێته مه حرهم به هۆی بوون له دایک
 و باوکی که وه، یان ته نها له لایه نی دایکه وه یان ته نها له لایه نی باوکه وه].
 و ده بێت ئافره تی مسو لمان ره چاوی هه ندیک رێسا بکات له پۆشاکیدا،
 که بریتین له:

یه که م: پێویسته پۆشاکه که هه موو لاشه ی دابپۆشیت.
 دووهم: نابیت ئه و پۆشاکه بۆ ئه وه له بهر بکریت بۆ ئه وه ی ئافره ت
 خۆی پێ برا زینیته وه.

سێیه م: نابیت ته نک بێت به شیوه یه ک که لاشه و پێستی ده ربخات.
 چواره م: پێویسته فراوان بێت و ته سک نه بێت که وه سفی لاشه ی
 بکات.

پێنجه م: نابیت بۆن دار بێت (نابیت بۆ ده ره وه ی مال بۆن له خۆی
 بدات).

شه شه م: نابیت له پۆشاکێ پیاوان بچیت.
 هه وته م: نابیت له پۆشاکێ ئافره ته کافره کان بچیت له و پۆشاکانه ی
 که بۆ په رسته نه کانیا ن یان بۆ جه ژنه کانیا ن له به ری ده که ن.

له سیفه ته کانی ئیماندار

خوا ی گه وه ره ده فه رمو ی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا
 تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ واته: ﴿بێگومان ئه وانه به روا دارن
 که کاتی که باسی خوا کرا و ناوی هیئرا دلیان ده ترسی و ترسی لێ
 ده نیشیت، و کاتی که ش ئایه ته کانی خوا بخو یندری ته وه به سه ریاندا به روا یان

(پیی) زیاد ده بیټ وهر ته نها پشت به پروهردگاری خوځان ده به ستن ﴿[الأنفال: ۲].

- له وته وقسه کانیدا راستگوځیه ودرؤ ناکات.
- په یمان ده باټه سهر وجیبه جیی ده کات.
- له کاتی ناکوکی ودووبه ره کیدا ستم ناکات وله هق وراستی لاندات وجنځو نادات.

- خیانهټ له سپارده وئمانهټ ناکات ئه گهر پیی بسپیردریټ.
- ئه وهی بو خوۍ پیی خوځه؛ بو برای مسولمانیشی پیی خوځه.
- به خشنده یه.
- چاکه کاره به رامبه ر خه لکی.
- په یوه ندی خزمایه تی ده گه یه نیټ.
- رازیه سه بارهټ به قهزا وقه ده ری خوای گه وره وسوپاسی خودا ده کات
- له کاتی خوځی وئاسووده ییدا، وئارام وسه بر ده گریټ له کاتی نارپه حه تی وناخوځشیدا.

- سیفه تی شهرم کردنی تیډایه.
- به ره حم و به زه ییه به رامبه ر بوونه وهره کان.
- دلۍ پاکه وسه لاههټ ودووره له رق وکینه، وئندامه کانی دوورن له ده ستریزۍ کردنه سهر خه لکی به ناهه ق.
- له خه لکی خوځ ده بیټ.
- رپیا (سوو) ناخوات ومامه له ی پیوه ناکات.
- زینا (داوین پیسی) ناکات.
- ئاره ق (سهر خوځکه ره وه کان) ناخواته وه.
- چاکه کاره به رامبه ر دراوسیکانی.
- ستم وخیانهټ ناکات.
- دزی وفیل ناکات.

- چاکه کاره به رامبه ر دایک وباوکی، ئه گهرچیش مسولمان نه بن، وله شتیټک که سهر پیچیکردنی فه رمانه کانی خودا نه بیټ؛ گوپراه لیان ده بیټ.

- منڊالہ کانی په روه رده ده کات له سر چاکه کاری، وفه رمانیان پیده کات به نه جامدانی واجبہ شرعیه کان، ونه هییان لیده کات له گونا هه کان وتاوانه کان وره وشته ناشیرینه کان.

- نابیت مسولمان خوۍ بچوینیټ به کافره کان له: تایبه تمه نندیه کانی ئاینه کانیان یان مامه له وهه لسوکه وت وجلیک که تایبه ته به نه وان.

ئاسووده یی ودلخوشی من له ئاینی ئیسلامدایه

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واته: ﴿هه رکه س له نیر یان له می کرده وی چاکي نه جامدابیټ یان نه جامی بدات وبرواداریش بوو بیټ؛ نه وا سویند به خودا به ژیانکی خوش ده یان ژینین وسویند بیټ پاداشتیان بدهینه وه به چاکتر له وهی که نه وان نه جامیان ددها﴾. [النحل: ۹۷]. په یوه ندی راسته وخوۍ مروځ له گهل په روه ردگار به بی بوونی هیچ ناوه نديک له زیندووه کان ومردووه کان وبته کان؛ گه وره ترین هوکاره بو ئاسووده بوون وسینگ فراوانی ودلخوشی مروځ، وخوای گه وره له قورئانی پیروژدا باسی نه وه ده کات که نه زاته مه زنه هه میشه نزیکه له بده کانی ونزاکانیان ده بیستیت و وه لامیان ددهاته وه، هه روه کو ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ واته: ﴿هه رکاتیټ بده کانی من پرسیاریان لی کردیت ده باره ی من نه وا بیگومان من لیانه وه نزیکم ونزای نزاکاران گیرا ده که م هه رکاتیټ هاوار ونزام لیبکه ن؛ ده ی با نه وانیش به دنگ منه وه بین وبروام پیبهنن بو نه وهی ریگی راست بدوزنه وه﴾ [البقرة: ۱۸۶]، وخوای گه وره -سبحانه وتعالی- فهرمانی پیمان کردوه به پارانه وه وداواکردن لی، ونه مه ی به مه زترین په رسته کان داناوه که به هوپه وه مسولمان له په روه ردگاری نزیک ده بیته وه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ واته: ﴿وپه روه ردگارتان فهرموپه تی: لیم بیارپنه وه وه لامتان ددهمه وه﴾ [غافر: ۶۰]، مسولمانی چاک به رده وام پیویستی به

پەروەردگارى ھەيە، و دەبىت بەردەوام دەستى رابخات و نزا و دوعا بکات، و پىويستە ھەولەبەت لە خودا نزىک بىتەو ھە بە پەرستە چاکەکان.

خوای گەورە ئىمەى ھىنايە بوونەو ھە لەم گەردوونەدا بۆ حىکمەت و مەبەستىكى مەزن و ئىمەى دروست نەکردو ھە بۆ گالە و گەپ؛ و مەبەستەکش برىتە لە پەرستنى خودا بە بى پرەاردانى ھىچ شەرىک و ھاوبەشک لە پەرستنىدا، و شەرىعەت و ئاينىكى بۆمان پرەارداو ھە گشتىگرە و ھەموو کاروبارەکانى تايبەت و گشتى ژيانمان پرەيدەخات، و بەم شەرىعەتە دادپەرورە گرنگترىن شتەکانى ژيانمانى پاراستوو ھە ئەوانىش برىتىن لە ئاين و نەفس و ناوبانگ (شەرف) و ئەقڵ و سامان، و ئەو ھى ژيانى بە پى شەرىعەتى ئىسلام بىت کە فەرمانەکان جىيەجى بکات و خو ھى لە نەھى لىکراو ھەکان بە دوور بگرىت و ئەنجاميان نەدات ؛ ئەوا ئەم گرنگيانەى ژيانى پاراستوو و بى گومان بە ئاسوودەيى دەژىت.

و پەيوەندى مسولمان بە پەروەردگارى ھەو ھۆکارە بۆ ھىمنى و دلىيايى و ئارامى نەفس و دەروون، و ھەستکردن بە سەكىنەت و ھىورى و ئاسايش و ئاسوودەيى، و ھەستکردنە بەو ھى کە خودا بەندەى ئىماندار دەپارىزىت و سەرى دەخات، خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ واتە: ﴿خودا دۆست و پشتىوانى ئەوانەيە کە برەوادارن دەريان دەھىنەت لە تاریکستانى کوفر و بىباو ھى بۆ نور و پرووناكى باو ھى (ئيمان) و رىنمونى﴾ [البقرە: ۲۵۷].

ئەم پەيوەندىيە مەزنە حالەتتىكى وىژدانىيە لە نەفسى مرؤفدا کە ھۆکارى ھىنانى ئاسوودەيى و دلفىنين بۆ دەروونى ئيماندار بەھو ھى پەرستنى خوداى مېھرەبانەو ھە واتمەزرۆ بوون بە گەيشتن بۆ لای پەروەردگار، و دڵەکان بەرەو ئاسمانى بەختەو ھى دەفرن بەھو ھى ئەو دلىخوشى و چىژە ئيمانىيە کە ھەستى پىدەکەن.

چىژ و تامى ئيمان ھەرگىز خوشىيەکەى وەسف ناکرىت و تەنھا ئەو کەسانە چىژى لى دەبينن کە واجبەکان و پەرستەکان ئەنجامدەدن و خو ھى دوور دەخەنەو ھە لە خراپە و تاوانەکان، بۆيە پىغەمبەر موخەمەد -

صلى الله عليه وسلم- ده فهرمويت: (ذاق طعم الإيمان من رضي بالله رباً وبالإسلام ديناً وبمحمد رسولاً) واته: (تامی ئیمان - باوهر- ده چيژيت تهو كه سهی كه پازی به وهی كه - الله - پهروهردگاری بیت، وئیسلام ئاینی (ئیسلام بهرنامهی ژيانی) بیت، وموچه مه د پیغه مبهري بیت - كه گوپرايه لی بکات له فرمان ونه هی لیكراوه کاند-).

به لی ته گهر مروث هه ست بکات بهرده وام له بهرامبهر پهروهردگاری راوه ستاوه، وناو وسیفاته کانی خودا بناسیت ولییان تیگات، تهوا خودا ده په رستیت وهکو تهوه وایه بیبیت، وله په رسته کانیدا دلسوز ده بیت بو خوی گه وره، وته نه مه بهستی په زامه ندی خودایه له هه موو کرده وهیه کدا؛ ته گهر وا بیت تهوا ژيانی ئاسووده یه له م دونیا په دا وله روژی دوايشدا خیر وخوشی بو ده بیت.

ته نانه ت موسیبه ت وناخوشیه کانی ژيانی دونیا کاتیک پرووده دن تهوا ناگر وتین وگهرمیه که ی ده کوژته وه به سارد وفینکی دلنایای ویه قین، وپیویسته حمد وسوپاسی خودا بکریت له سر هه موو قه ده ره کانی خیر وشه ریان، وپیویسته مسولمان له ته وپه ری په زامه ندیدا بیت سه باره ت به تهو شتانه ی له قه ده ردا نووسراون وبه سه ریدا پرووده دن.

تهو شته ی که پیویسته مسولمان زور سوور وپییداگیر بیت له سر ته نجامدانی بو ته وهی دلخوشی وئارامی و دلنایای زیاد بیت بریتیه له زور یاد کردنی پهروهردگار - سبحانه وتعالی- وخویندنی قورئانی پیروز، خوی گه وره ده فهرمويت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ واته: ﴿ته وانه ی که بروایان هیناوه و دلیان ئارام ده بیت به یادی خودا ئاگادارین ته نه هه به یادی خودا دلّه کان ئارام ده گرن﴾ [الرعد: ۲۸].

هه تا مسولمان زیاتر زیکر ویادی خودا بکات وزیاتر قورئان بخوینیت تهوا په یوه ندی له گه ل خودا به هیژتر ده بیت، ونه فس ودهروونی پاکده بیت ته وه وئیمانی به هیژتر ده بیت. ههروه ها پیویسته له سر مسولمان که فیری ئاینه که ی ببیت له سه رچاوه دروست وسه حیحه کانه وه بو ته وهی به چاو روژنیه وه خوی گه وره به رستیت، پیغه مبهر - صلى الله عليه وسلم-

دهفهرمویت: (طلب العلم فریضة علی کل مسلم) واته: (گهړان به دواى وفیربوونى زانستى شهرعى فهرزه لهسهر ههموو مسولماننیک)، ودهبیت مسولمان ملکهچ بیت بو فهرمانهکانى ئهوپهروهردگارهی خولقاندووویهتی، جا ئهگهر حیکمهت وداناییهکهى بزائیت یان نهیزائیت، خواى گهوره له قورئانى پیروژدا دهفهرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ واته: ﴿بُو هېچ پیاو وئافرهتیکى باوهردار نییه کاتیک خوا وپیغهمبهرهکهى بریارى ههرکاریکیان دا (بویان نییه) که سهرپشک بن له کارهکهیاندا وههرکهس سهرپیچی فهرمانهکانى خدا وپیغهمبهرهکهى بکات ئهوه به راستى گومرا بووه به گومراپوونیکى ئاشکرا﴾ [الأحزاب : ۳۶].

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.

پېرست

(كليك له سهر سهره بابه ته كه بكه بوئه وهی چيته سهر بابه ته
له پهره كهی خویدا)

- پېشه کی ٤
- پهروهر دگارم (الله) یه ٦
- پېغمبه ری من موحه مه ده ﷺ ٨
- قورئانی پېرؤز وتهی پهروهر دگارمه ١٠
- فېری پایه کانی ئیسلام ده بم ١٠
- پایه کانی ئیمان (باوه پ) فېر ده بم ١٥
- فېری ده ستنو یژگرتن ده بم ٢٢
- مه سح کردن له سهر خوف وگوره ویه کان ٢٦
- خوشوردن (غوسل) ٢٨
- تهیه موم کردن ٢٩
- چونیه تی نه جامدانی نویژکردن فېر ده بم ٢٩
- بالاپوشی ئافره تی مسولمان ٣٥
- له سیفه ته کانی ئیماندار ٣٦
- ئاسووده یی و دلخوشی من له ئاینی ئیسلامدایه ٣٨

ئىسلام بناسه به زياتر له ۱۰۰ زوبان

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

وهږگړاوى وردى فهرمووده كاني
پنځه مېهر ۱۴۴۰ و شروقه كانيان به
زياتر له (۶۰) زمان.

بيان الإسلام
byenah.com

بايهقى هه لېږدراو بو
پيناساندنى ئىسلام و
فېرکردنى به زياتر له
(۱۲۰) زمان.

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

وهږگړاوى وردى واناكاني
قورئاني پېرؤز به زياتر له
(۷۰) زمان.

موسوعات وخدمات إسلامية باللغات
s.islamenc.com

بو سه ردا نيكردنى مالىه پرى
زياتر به زمانه كاني جيهان
(s.islamcontent.com)

مكتبة المحتوي الاسلامي
islamcontent.com

بابه ته ئىسلاميه جوړاو جوړ
و گشتگيره كان به زياتر له
(۱۲۰) زمان.

مكتبة أطفال المسلمين
kids.islamenc.com

پرسىار و وه لأم بو مندالان
و هه موو موسلمانان به
زياتر له (۴۰) زمان.

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

جمعية الدعوة
وتوعية الجاليات بالربوة

978-603-8417-88-1

Ku182